

jderne kan have Brug for den nye Valglov, ligger saa langt ude i 1920, at der ikke er fjerneste Grund til af Hensyn til dem at standse Arbejdet i Begyndelsen af December 1919, hvis man overhovedet tror, at det Arbejde nødvendigvis maa blive langvarigt. Jeg tror, at hvis man gaar ind til det med den Hensigt at ville søge at finde Fejlene og faa dem rettet, saa er det noget, som man — det gælder jo om det meste Rigsdagsarbejde — meget vel kan komme igennem forholdsvis hurtigt. Og hvis man altsaa, bortset fra Hensynet til Sønderjyderne, ønsker hurtigere at faa Valg her i Landet, saa ligger Vejen lige for.

Af de Enkeltheder, det ærede Medlem fremførte vedrørende det nuværende Forslag, skal jeg kun dvæle ved to. Den ene angik mine Udtalelser om Nødvendigheden af at fjerne den sorte Streg. Der tog det ærede Medlem, som gav sig selv Attest for at referere udmærket her fra Talerstolen, nogle Udtalelser af mig ved anden Behandling i Landstinget i 1915 som Vidnesbyrd om, at jeg selv havde fremhævet, at Delingen i Omraader var det rigtige og havde visse Fordele. Ærede Medlemmer hørte det ærede Medlems Oplæsning og lagde Mærke til, at da han var kommet et Stykke hen, standsede han pludselig Oplæsningen og sagde: og saa fortsatte Ministeren sine Udviklinger. Det, som følger derefter, er imidlertid det, som viser, hvorledes min Stilling er til hele Systemet. Efter at have udtalt —, hvad det ærede Medlem læste op, og som sluttede saaledes: „Endelig vil hans Stemme komme til at virke sammen med samtlige hans Partifællers i hele Landet ved Tildelingen af de 3 Landstillægsmandater“, fortsatte jeg: „som jo her ligesom aabner Indblik i en ny og større Anvendelse af denne Metode, en Anvendelse, som er i Overensstemmelse med min egen Opfattelse af, hvorledes Metoden burde virke, og som jeg derfor havde foreslaaet, da jeg først forelagde et saaledes udarbejdet Forslag her i Tinget“. Det peger jo hen paa, hvorledes Forslaget oprindeligt var, nemlig et Forslag, som tildelte Tillægsmandaterne efter Stemmerne i hele Landet, efter Landets samtlige Vælgeres Anskuelser; og naar jeg her skildrer, hvad der er opnaaet ved den endelige Ordning, tilføjer jeg altsaa udtrykkelig, at de 3 Landstillægsmandater, som nu findes i Forslaget, aabner et videre Udsyn ind i det, som Metoden efter min Mening oprindeligt var og rigtigt bør være. Og det er det, jeg nu paa ny foreslaar,

nemlig 3 Landstillægsmandater. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at naar det ærede Medlem fra Skern fremstiller sig som den, der forstaar at referere, har hans Referater dog visse Mangler.

Den anden Bemærkning, jeg skal gøre til det ærede Medlem, gælder min Tilbagevenden til Enmandskredse i Hovedstaden. Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det var en saglig eller en politisk Bemærkning, det ærede Medlem her gjorde, er der sagt tilstrækkeligt. Det ærede Medlem pegede paa, at det radikale Venstres Ordfører havde antydnet, at man i Partiet ikke var helt misfornøjet med den nuværende Ordning i Hovedstaden (*Sigurd Berg*: Ikke helt misfornøjet). Det kan være ganske det samme, jeg skal ikke gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems Referat i saa Henseende, men det ærede Medlem mente, at den radikale Ordførers Udtalelse skulde betyde, at der i det radikale Venstre var den Opfattelse, at man burde bevare den nuværende Ordning i Hovedstaden, fordi man derigennem vilde sikre en Ligelighed i Repræsentationen i Hovedstaden, som det af mig foreslaaede System ikke kunde sikre, samtidig med at man maa ske fik for meget ude i Landet. Det ærede Medlem retter derigennem en Sigtelse mod Partiet, som jeg ikke kan lade sidde paa det, den nemlig, at det radikale Venstre skulde lide af den samme Tilbøjelighed, som det ærede Medlem og hans Partilider af, nemlig en Tilbøjelighed til at ville sikre sig Særfordele. Det er aldeles urigtigt. Naar der indenfor vort Parti med Hensyn til Spørgsmaalet om Hovedstadens Repræsentation har været en Forskel i Opfattelse, hænger det sammen med, hvad der er begrundet fra forskellige Sider — og som er udtalt, og hvad det ærede Medlem fra Skern (*Sigurd Berg*) har fremhævet, og hvad der er rigtigt —, at det, der begrunder en Lokalrepræsentation rundt omkring i Landet, findes ikke til Stede i Hovedstaden, som mere er en Enhed. Men der er ikke Tvivl om, at det System, jeg har foreslaaet, sikrer med Hensyn til ligelig Repræsentation alle Partier i Hovedstaden det samme, som sikres gennem den nuværende Metode.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (*Asger Karstensen*). Maa jeg have Lov til i Anledning af hans Indledningsbemærkninger, hvor han anbefalede bedre Forhold vedrørende Valglisterne og henviste til, at Afstemningen om de vestindiske Øer skulde være foregaaet under